

שופטים

נא: יב אנכי אנכי הוא מנחמכם • מי־את ותיראי מאנוש ימות ומבן־אדם חציר ינתן: נא: יג ותשכח יהנה עשך נוטה שמים ויסד» ארץ ותפחד תמיד כל־היום • מפני חמת המציק • כ־אשר כונן להשתית ואיה חמת המציק: נא: יד מהר צ־עה להפתח ולא־ימות לשחת ולא יחסר לחמו: נא: טו ואנכי יהנה אלהיך רגע תים ני־המו גליו יהנה צבאות שמו: נא: טז ו־אשים הברי בפיו ובצל ידי כסיתיו לנטע שמים וליסד» ארץ ולאמר לציזון עמי־אתה: ס נא: יז התעוררי התעוררי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהנה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התר־עלה שתית מצית: נא: יח אין־מנתל • לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל־בנים גדלה: נא: יט שתים הגה קראתיך מי יגוד» לך השך והשבר והר־עב • והחרב מי אנחמד: נא: כ בניך עלפו שכבו בראש כל־חוצות פתוא מכמר המלאים חמת־יהנה ג־ערת אלהיך: נא: כא לכן שמ־עי־נא» זאת ענינה ושכרת ולא מגין: ס נא: כב פה־אמר אדניך יהנה ואלהיך יריב עמו הגה לקחתי מידך את־כוס התר־עלה את־קבעת כוס חמתי לא־תוסיפי לשתותה עוד: נא: כג ושמתיך ביד־מוניך אשר־אמרו לנפשך שתי ונ־עברה ותשימי כ־ארץ גוף וכחויך לעברים: ס נב: א עורי עורי לבשי עזך ציון לבשיו בגדי תפ־ארתיך ירושלים עיר הקדש כי לא יוסיף ובא־בך» עוד ערל וטמא: נב: ב התנ־ערי מעפר קומי שבי ירושלים (התפתחו) התפתחי מוסרי צוארך שביה בת־ציזון: ס נב: ג כ־כה אמר יהנה חנם נמפרתם ולא בכסף תנאלו: נב: ד כי כה אמר אדני יהנה מצרים ירד־עמי בק־אשנה לגור» שם ואשור באפס עשקו: נב: ה ועתה (מי) מה־לי־פה נאם־יהנה כי־לקח עמי חנם (משלו) משליו יהילילו נאם־יהנה ותמיד כל־היום שמי מנאץ: נב: ו לכן ידע • עמי שמי לכן ביזם תהוא כי־אני־הוא המדבר הנני: נב: ז מה־נאו על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום • מבשר טוב משמיע ישו־עה אמר לציזון מלך אלהיך: נב: ח קול צפוף גשאו» קול יחדו ירגנו כי עין בעין יראו בשוב יהנה ציון: נב: ט פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים כי־נחם יהנה עמו נאל ירושלים: נב: י חשא יהנה את־זרוע קדשו לעיני כל־הגוים וראו כל־אפסי־ארץ את ישו־עת אלהינו: ס נב: יא סורו סורו צאו משם טמא אל־תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהנה: נב: יב כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי־הלך לפניכם יהנה ומאספכם אלהי ישראל: ס